

νά είναι κατάλληλο, με μία σχετική διαμορφώση, να χαρεί τις θεατρικές κορυφές, πολλές και σύγχρονες.

—Ώστε και σεις, όπως και ή κ. Ανδρεάδη, είστε απόλυτοι σ' αυτό; —Ναι, νομίζω πως κάθε υποχώρηση, όχι μόνο δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του θεάτρου, αλλά, αντίθετα, τα ελαττώνει, γιατί, αν προς στιγμήν καταβόσκουν να προσέλθουν ένα κοινό το οποίο συμπτωματολογικά ηγείται στο θέατρο, όμως στο τέλος, απομακρύνει και αποκαρδιώνει το κοινό εκείνο που θα ήθελε να έχει μία χώρα από πνευματική.

—Εσείς θα μπορούσατε να μας πείτε, πιο συγκεκριμένα, το ρεπετόριό σας, και τα μέσα με τα οποία θα πραγματοποιήσετε τις καλλιτεχνικές επιδιώξεις του Οργανισμού; —Ο κ. Σαραντίδης καουνολά και κυττάζοντας την συνεργασία του, άπαντα με την ίδια επιφυλακτικότητα, όπως και εκείνη:

—Βέβαια, ο πόθος και των δύο μας είναι να συνεργασθούμε με όλα τα ζωντανά στοιχεία του τόπου μας, είτε συγγραφείς, είναι αυτοί, είτε σκηνογράφοι, είτε συνθέτες. Θα θεωρήσουμε ευτυχία μας κάθε επίτευξη των συνεργασιών μας αυτών. Δυστυχώς όμως, είναι ακόμα πρόωπο να ανακοινώσουμε τα σχέδιά τους, μία και οι σχετικές συνειδησεις, όπως καταλαβαίνετε, μόλις αρχισαν. Πάντως, έλπιζω πως θα εξακολουθήσω να έχω την ίδια υποστήριξη που είχα ως τώρα στη σκηνογραφική πλευρά, από τους συνεργάτες μου, που τόσο συντέλεσαν, με την προσωπική τους, επιτυχία, να αναβίγεται η εργασία μου στο "Ελληνικό θέατρο". Έχω υπ' όψη μου την πολύτιμη σκηνογραφική συνεργασία του κ. Ν. Χατζηκυριάκου — Γκάκα; — του κύριου Ν. Έγγονοπούλου, Κ. Λαζαράκη, Κ. Πακιστήρη, Αλ. Σολωμού, στους οποίους από τώρα μπορώ να σας πω, θα προστεθεί κι ο φίλος Γ. Βουτσάς, ο γνωστός μου συνεργάτης του Παρισιού, που έφτασε στην Αθήνα στα τέλη αυτής της εβδομάδας.

—Πως βλέπετε το μέλλον της καριέρας σας, αν συνεχιστεί η συνεργασία; —Δεν μπορώ να πω τίποτα περισσότερο. Ήδη η μοιραία μου τύχη επιβάλλει πρώτα στην καλλιτεχνική δράση της κ. Ανδρεάδης, που τόσο την έχει εκτιμήσει το "Ελληνικό κοινό", και τη περιβάλλει πάντα με την αμέριστη αγάπη του και την αποστήρσή του. Βέβαια, κάθε σοβαρή καλλιτεχνική δουλειά χρειάζεται, για να ολοκληρωθεί τις επιδιώξεις της, πίστωση χρόνου. Θα θεωρήσουμε, λοιπόν, επιτυχία, αν κάθε φορά παρουσιάζομαστε καλύτεροι. Και γι' αυτό ελπίζουμε πως θα συναντήσουμε την καλή εκείνη πίστη, που θα μας ενισχύσει να ολοκληρώσουμε, όσο είναι δυνατό, πιο σύντομα, τους σκοπούς που τόξαμε με την συνεργασία μας αυτή.

—Η ώρα για τις δοκιμές έφτασε. Βλέπω στα πρόσωπα και των δύο τον άδολο ένθουςιασμό, τον άπαράκλητο σε κάθε πνευματικό ξεκίνημα. Δικαιολογικά μπορούμε να ελπίζουμε πολλά απ' αυτήν την καινοβόρια συνεργασία.

(Β. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ)

—Που είναι ο διοικητής; —Κανένας δεν κούνησε ώστόσο, κι αυτό τους το φέρσιμο θυμωσε ξαφνικά τον Βάγκ τον Τίγρη. "Εσείς το σπαθί του και άγγιζοντας με αυτό την κεφαλή του στρατιώτη που βρέθηκε πιά κοντά του, του ξανάειπε τα ίδια λόγια. Ο στρατιώτης ά-

Μπακ.

κατατρομαγμένος και με τη φωνή είπε: —Δόνησου... θα σάς ε- αυτόν!

—Αντάς από μπροστά τους τρέχει, ενώ ο Βάγκ ο Λουσε μέσα του έλεπον-όθε του.

—Τό βήπον άναλουδώντας τον πολλή; ούλές τη μία με-λη, ο Βάγκ ο Τίγρης έ-κινάσε τότε δεξιά, ούτε είχε τό καρδιά του είχε μέ υρος εξαλλο από τό οι άνθρωποι της έμπιστο-προσπαδούσαν να τον μη-ρο μπορούσαν, καλύτερα, έκανε οι μία αύλη από έ-δημορη κύλη πούχε στη ν πίδαχα κάτω από μία

—Τά παραδουροφυλλία έ-μος των άναμνιαν που άναίνασε σ' αυτήν ήτανε κλειστά κι ή ησυχία έβόλινε παντού. Σάν έπτασε μπροστά στην πόρτα, ο στρατιώτης που τους οδηγούσε χτύπησε δυνατά κι' ύστερα από λίγο έκανε ύπαιστη φάνηκε ν' άνοίγει τά παντζούρια και σκούδντας ρώτησε:

—Τι ζητάτε πάλι; Τό έβρετε πώς ο 'Αφέντης; κοιμάται.

—Τότε μπήκε στη μέση ο Βάγκ ο Τίγρης και με την ησυχία του πω-νη έρποντορνώζε έτσι που θα νό-μιζε κανένας πως ήκούσανε θρον-τές μέσα στην γαλήνια αύλη:

—Νά τον βρήκατε, γιατί έχω κάτι πολύ σπουδαίο να σας πω. Πρέπει να βρυνθείτε, γιατί πένει-ται γιά κάτι από τό ποίο έξαρτά-ται ή ίδια ή θέση του!

—Στο άκουσμα αυτών των λόγων ο ύπαιρης άνακαρδιώθηκε τους έρ-ριζε μύαν ύπαιτη ματιά. "Αλλά, άμα τό έλέμια του συνάντησε τό έλέμια του Βάγκ του Τίγρη, ένοι-ωσε κάτι σαν άπειλή από μέρος του και τότε ύπείωσε πώς θα ήτανε άποστολή άποστολάνει άνός άνώτε-ρου άρχοντα, Μήκε λοιπόν μέσα κι' άφού σκούνηζε τον γέρο-δίοι-κητή που κοιμετανε έαδειά, γιά να βρυνθεί, άνείψε γρήγορα τά παρα-δουροφυλλία της άρα που ο διοικητής σηναινότανε άργα. "Αμα τελείωσε τό πλώσιμό του και πέρασε και τό καρτάκι του πήγε μέσα στην αί-δουσα των άκροάσεων και καθίζον-τας διάταξε τον ύπαιρητή του να τους μπάσει μέσα.

—Ο Βάγκ ο Τίγρης λοιπόν μπήκε μέσα με άρρος και με δορυό κι' έκανε μιάν ύπαιση, όπως άρμζεσε μπροστά στον διοικητή έαδειά έρι-πελλά έαδειά και έυτε με πολύ έ-έασμο.

—Ο γέρο-διοικητής τρώκεζε πολύ άπο την άγρια έμφανιση των άν-θρώπων αυτών που στεκόντουσαν μπροστά του, κι' ύστερα από λίγο σηνάθηκε και καλάντας τους να καθίσουν, διάταξε να φέρουνε γλυ-χα, κρασί και φρούτα, μίην παρα-λείποντας στο μεταξύ και τους άρι-μένους εκείνους τύπους με τους ό-ποιους ή εύγνεια ύπαιρηθεί να δαχτεί έναν ξένο. Ο Βάγκ ο Τί-γρης όμως δεν του άνταπέδινε πα-ρα στο έλαχιστο την εύγνεια κύ-τη. Στο τέλος άμα σηνάκανε πιά οι άνοστες φλυαρίες του, ο Βάγκ ο Τίγρης είπε ξεκάθαρα:

—Έμειθαμε από τους άνώτερους άρα. Έξω έκατε, πώς ή περιση-άρα άμναινεται από μία άποστολή-μια και γιά τούτο τό λόγο ήρξα-με γιά να σάς δώσουμε στη διάθεσή μας τού άνατά μας χέρια και την έμπιστοσύνη μας, γιά να σάς όση-άρα να γλυτώσετε από αυτούς. —Όλο τό διάστημα της κουβέν-τας του Βάγκ του Τίγρη ο γέρο-διοικητής δεν έκανε άλλο παρά να έαδειά από στιγμή σ' άλλη ή-ερισσέστερα, παρνώτας έκαμνη χρονοσπινάκι. "Όταν τελείωσε αυ-τό, ο γέρο-διοικητής είπε με την ά-αυή και ή τρεμουλιασκή φωνή του:

—Είναι αλήθεια πως από καιρό τώρα με έριασκουν πολλές συμφο-ρές έξ ατίας αυτών των παλιαν-θρώπων και καθώς δεν είμαι έγώ ο ίδιος άνθρωπος του πολέμου, πα-ρά μοναχά γραμματιομένος, δεν έβρω πώς θα έμειλέω έτσι καθώς ήρθε τα πράγματα. Είναι αλή-θεια πως έχω έναν στρατηγό στην ύπαιρησή μου, έλ' αυτός πληρώνει τακτικά, ανεξάρτητα από τό τί κάνει, κι' έξ άλλου δεν άγκάζει πολύ τον πόλεμο. Σ' έλ' αυτά πρέ-πει να προσέδετε ότι οι άνθρωποι αυτής της πόλεως είναι τόσο ίδι-οτροποι και τόσο κεντοί, ώστε σε μία μάχη δεν μπορείς να είσαι πο-τέ σίγουρος από πρίν πώς δεν θα έάρουνε έαφνικά τό μέρος του έχ-θρού, τότε είναι άρμυνίμενοι έαν-τιον μου, από ένα μικρό φόρο των τους έβλαχα και πού στο κάτω κάτω της γραφής ήτανε δικαιολεημένους. "Αλλά, γιά πότε μου ποιοι είχα-στε σεις και ποιά είναι τά ένομήτά σας; τά εικονογενειακά και σε ποιά μέρος άναπαύονται οι πρόγονοί σας;

—Ο Βάγκ ο Τίγρης όμως περιορί-στηκε να πεί:

—Εμείς γενηθίον περιπλανώ-μενοι στρατιώτες, που προσφέρω-με τις ύπαιρησές μας έκει όπου τις έ-χουνε άνάγκη. Μάθαμε πως οι πε-ριοχές αυτές είναι κατακαμένες, έξ ατίας αυτής της; Άποστουμωρίας και γι' αυτό ήρθε, άν δέλετα να μής πάρτε στην ύπαιρησή σας έ-χωμε κάποιο σχέδιο να σάς προτεί-νομε.

—Αλλά, έν ο γέρο-διοικητής δέ-δινε προσοχή στα λόγια μής πα-ρέας από άνωστοις άντρες, κανέ-νας δεν τό έβρι, είναι αλήθεια ό-μως πως εκείνη τη στιγμή φέβεται με πολύ μίην τυχόν και τον καθι-ρούσαν από τό άξίωμα του, και καθώς δεν είχε και παιδιά, άγέρκη, δεν δάνα να έλπίσει πιά σε τίποτα, στην ηλικία που ήτανε, γιά τον συν-τηρητο.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΗΝΩΝ